

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Catechismvs, Dat is, De Christelijcke leeringhe/ in
maniere van t'samen-sprekinghe tusschen den Meester
ende den Discipel**

Coster, Franciscus

T'Antvverpen, 1607

Het derde del : vande Liefde.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39385

sy van Christi ghevanghenisse hoorde in't hofken.
2. van sijn gheestelinghe. 3. van sijn crooninghe
met scherpe doornen. 4. als sy hem sagh het swaer
Crups draghen. 5. als sy hem aen't crups sagh
hanghen/ende steruen.

M. VVelck zijn de leste vijue?

D. Van haer glorieuse blijdschap upt de glorie
haers ones/eñ van haer seluen. 1. In de verrijfse-
nisse Christi. 2. in sijn hemel-vaert. 3. in de neder-
comste des H. Gheests. 4. in haer versheyden
van dit leuen naeden hemel. 5. in haer hemelsche
crooninghe/ als sy deur haven loon ontfingh van-
de H. Drijbuldighejdt Coninghinne te zyn van
hemel ende aerde / wesende verheuen bouen alle
creatueren.

Uande derde sake den Christenen van noode / te weten / De Liefde.

M. VVat is de Liefde?

D. Een gaue Gods/ deur de welcke wy God be-
minnen bouen al om sijn seluen / ende onsen nae-
sten om Gode.

M. Hoe vele zijn de gheboden der Liefden?

D. Twee / te weten: Ghy sult den Heere uwen
Godt beminnen upt gansch uwer herten / upt
gansch uwer sielen/ upt gansch v verstandt / ende
upt alle uwe crachten. Dit is het eerste ende mee-
ste ghebodt. Het tweede is dit ghelijck: Ghy sult
uwen naesten beminnen als v seluen.

M. Waer om is het ghebodt der liefden Godts
het eerste ende d' meeste?

D. Om vijf redenen: d' eerste is / om dat het is
d' eynde van alle andere gheboden / de welke ons
ghegheuen zijn / om ons inde liefde Godts te vol-
maecken. De 2. is / om dat het in hem begriipt
alle andere gheboden: want wie Godt bemindt /
die onder-houdt sijn gheboden. 3. Om dat de
liefde is den oorsprongh aller deughden / want
niet en is deughdelyck / oft Gode aen-ghenaem /
het en moet deur liefde gheschieden. 4. Om dat
de liefde hier-nae-maels alder-meest gheloont
wordt / want die outfanght meerder glorie die
meer bemindt heeft. 5. Om dat dit ghebodt
eewelijck duert / oock naer dit leuen daer t' alder-
volcomelijckste sal vol-broght worden.

M. Hoe moet-men Godt beminnen uyt gant-
scher herten, siele, verstande, ende crach-
ten?

D. Wy moeten Godt lief hebben ernstelijck niet
ghebeydelijck / ende gheheelijck / datter niet in
ons en zij / oft ons aen-gae / dat Gode mis-haghe.

M. Hoe moeten wy hem beminnen bouen al?

D. Dat wy gheen dingh soo lief en hebben als
Godt / maer bereedt sijn lieuer alle dingh te ver-
lielen / iae oock de doodt te steruen / dan Gode
deruen / dat is / dan hem met een doodt-sonde te
vertoornen.

M. Om wat redene moeten wy onsen Heere al-
soo beminnen?

D. Om sy seluen / dat is om sijne goedtheydt /
wijsheydt / ende dier-ghelijcke vol-maektheden /
ende

ende oock om de wel-daden die wy van hem ontfanghen hebben.

M. VVien verstaet ghy hier deur onsen naesten?

D. Alle heylighe Engelen / ende menschen die gestoruen zijn in de gratie Godts / ende alle die noch leuen / soo wel goede / als quaede / oock selue onse vanden.

M. VVaer-om moeten wy onsen naesten beminnen ghelijck ons seluen?

D. Om Godts wille / dat is / om dat hy een creatuere is van Gode gheshapen tot de eeuwighe salighepdt / ghelijck wy : ende om dat hy van Gode verlost is met het selfste dier-baer bloedt daer hy ons rantsoen mede betaelt heeft.

M. Moeten wy onsen naesten soo seer niet beminnen als ons seluen?

D. Neen wy : want wy moeten ons seluen meer beminnen / en veur onse salighepdt meer besorght zijn / dan veur de salighepdt van onsen naesten / en ons leuen meer achten dan t' sijne / hoe wel dat het gheozloft is sijn lichaem in't perijckel te stellen om het lichaem van sijnen naesten te bewaren.

M. Moeten wy alle onse naesten euen seer beminnen?

D. Neen wy / maer wy zijn schuldigh meer te beminnen die ons naerder zijn / ghelijck onse ouders / vzienden / wel-doenders / dan vziende / ende meer de goede dan de quade.

M. Is ons de liefde van onsen naesten seer van noode?

D. Jae sy : want niemant en can Godt beminnen / dan die sijnen naesten lief heeft.

M. Hoe sullen wy ons verwecken tot de liefde Godts?

D. Deur het ouer-dencken van sijne weerdigheyt/ goedtheyt/ wijsheyt/ ende wel-daden die wy van hem ontfangen hebben / en oock deur het profijt en noodsaeckelijckheyt van dese deught.

M. Vvat profijt comt uyt dese deught?

D. Ten eersten/ sy maect ons vrienden ende kinderen Gods/ ende erf-genamen van het eeuwich leuen. Ten tweeden / sy maect de wercken / die wy met dese liefde doen / Gode aengenaem / ende verdienstelijck van d' eeuwich leuen.

M. Hoe noodtsaeckelijck is de Liefde?

D. Ten eersten / dat sonder haer alle onse wercken/ hoe excellent sy in haer seluen zijn/ Gode niet en connen behaghen. Ten anderen/ dat-men sonder haer gheens-sins en can saligh worden.

M. Ist ghenoech Godt ende onsen naesten te beminnen alleen metter herten ende monde?

D. Neen't / maer men moet dat oock toonen metter daedt.

M. Vvaer deur toont-men dat-men Godt, ende sijnen naesten metter daedt bemint?

D. Deur het onder-houde van Gods gheboden.

M. Seght op de thien gheboden.

- D. 1. Bouen al bemindt eenen Godt.
2. Ijdelijck en sweert/ noch in spot.
3. Diert de heylighe daghen alle-gader.
4. Cert moeder ende vader.
5. Met wille oft werck en slaet niemant doot.
6. En steelt oock niet/ al hebt-dy's noodt.
7. En doet geē ouer-spel/ noch geē oncuylsheyt.
8. En zijt gheen ghetuyghe der valscheyt.
9. En begheert niemants bedde-ghenoedt.

10. Noch